

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 lipca 2024 r. w sprawie T-207/22, Mhana/Rada, wniesione w dniu 27 września 2024 r. przez Ghadę Mhanę

(Sprawa C-637/24 P)

(C/2025/249)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ghada Mhana (przedstawiciele: T. Bontinck, M. Brésart, G. Karouni, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 lipca 2024 r. (T-207/22, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2024:496), również w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie została obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę;
- Rozpoznanie skargi co do istoty i stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim na ich mocy nazwisko skarżącej zostało umieszczone i pozostawione w wykazach załączonych do tych aktów, czyli:
  - a) decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/242 z dnia 21 lutego 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2022, L 40, s. 26) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/237 z dnia 21 lutego 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2022, L 40, s. 6) oraz
  - b) Decyzji Rady (WPZiB) 2023/1035 z dnia 25 maja 2023 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2023, L 139, s. 49) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/1027 z dnia 25 maja 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2023, L 139, s. 1).
- Zasądzenie na podstawie art. 268 TFUE naprawienia szkody, którą wnosząca odwołanie miała ponieść w wyniku przyjęcia tych aktów;
- Obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty.

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu kryterium przynależności rodzinnej zawartego w art. 27 ust. 2 lit. b) i art. 28 ust. 2 lit. b) decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii⁽¹⁾ oraz art. 15 ust. 1a lit. b) rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011⁽²⁾, orzekając, że kryterium to nie jest ograniczone do wpływowych członków rodzin, których dotyczą te akty.

W części pierwszej zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że przyjęta w ten sposób wykładnia narusza wolę prawodawcy oraz preambułę decyzji Rady (WPZiB) 2015/1836 z dnia 12 października 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii⁽³⁾, która wprowadziła wspomniane kryterium przynależności rodzinnej.

W drugiej części zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, że wspomniana wykładnia narusza zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 147, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. 2012, L 16, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2015, L 266, s. 75.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu wzruszenia domniemania ustanowionego przez wspomniane kryterium przynależności rodzinnej.

W pierwszej części zarzutu drugiego wnosząca odwołanie utrzymuje, że przyjęta przez Sąd wykładnia uniemożliwia wzruszenie domniemania ustanowionego przez wspomniane kryterium przynależności rodzinnej.

W drugiej części zarzutu drugiego wnosząca odwołanie twierdzi, że przyjęta przez Sąd wykładnia stanowi naruszenie prawa do życia rodzinnego wnoszącej odwołanie.
